

Ivo Briedis

IZRĀDES „FIKCIJA NAV IESPĒJAMA” SCENĀRIJS

1. COMING – GOING 1

2. WELCOME

<p>Visi pa vienam ierodas zālē, raksta savus vārdus uz papīra</p> <p>Elīna: „Uzrakstiet manu vārdu!”</p> <p>PLING – Elīna dzied PLING – visi apsēžas</p> <p>Ivo: Labdien un atļaujiet mums turpināt starptautisko konferenci "Fītinghofu ģimene un Latvija laiku lokos". Šī jau ir otrā diena, vakar bija lekcijas un, protams, tās būs arī šodien. Daudzi jautājumi vēl ir palikuši neskarti un galveno šīs dienas referātu ir sagatavojis Davids Fišers. Šodienas tēma - heraldika. Mēs esam ļoti lepnī Jūs iepazīstināt ar Fītinghofu ģimenes pēcnācēju, aktieri – Severinu fon Huensbruhu. Bet tagad, grāf, vai jūs nebūtu tik laipns un simboliski pasludinātu kārtējo konferences sesiju par atklātu.</p> <p>Severins: Labvakar</p> <p>Visi: Labvakar</p> <p>Severins: Guten Abend</p> <p>Visi: Guten Abend</p> <p>Ivo: Varbūt tad, Davids Fišers.</p>	<p>Haralds: Guten Tag und lassen sie uns die Internationale Konferenz „Die Familie Vietinghoff und Lettland im Spiegel der Zeit“ fortsetzen. Heute ist der zweite Tag, gestern hatten wir die Vorlesungen und heute werden wir natürlich auch ein paar haben. Viele Fragen sind noch unbeantwortet geblieben. Den wichtigsten Vortrag wird heute Dr. David Fischer halten. Das Thema des heutigen Tages – die Heraldik. Wir sind stolz eienen direkten Nachfahren der Familie Vietinghoff begrüßen zu können, den Schauspieler Severin von Hoensbruch. Und jetzt, Herr Graf – würden Sie so freundlich sein und symbolisch die heutige Konferenzsitzung für eröffnet erklären.</p> <p>Severin: Labvakar</p> <p>Alle: Labvakar</p> <p>Severin: Guten Abend</p> <p>Alle: Guten Abend</p> <p>Harald: Vielleicht dann, David Fischer.</p>
--	---

3. HERALDIKA

Visi pieceļas, Davids dodas pie Elīnas, zīmē lapsu.

Elīna:

Fišera vaigi ir klāti rugājiem, viņš nav skuvies vismaz nedēļu. Nagi arī nav sevišķi kopti, izskatās apgrauzti. Rokas mazliet trīc. Labās rokas pirksti jau ir nosmērēti ar zaļu krāsu - viņš tagad lieto zaļo flomasteru. Gredzenu uz pirkstiem nav. Žakete ir pavisam jauna, vēl smaržo pēc fabrikas. Zem tās dīvains caurspīdīgs kreklis un var redzēt, ka viņam ir baigais apmatojums. Bet ausīs spalvu nav. Auss Fišeram ir tīra, liela un pareizas formas, Ļipiņa ir bez cauruma. Deguns ir, es teiktu, izteiksmīgs. Saskatu daudz sirmu matu. Acis viņam tādas kā mazliet trakas, bet precīzu krāsu noteikt ir grūti, jo Dāvids vairās skatīties man tieši sejā.

Elīna:

Un tagad, iesākot šo dienu, uzmetīsim skatu Baltijas reģionā dzīvojošo Fītinghofu baronu un pavēlnieku ģērbonim. Tas ir vairogs, uz kura ģērbonis parādās pirmo reizi, bet ne tieši šādā redzamajā formā. Šis vairogs, kā liekas, tika izmantots laika posmā starp 1280. un 1315.gadu.

Visos laikos par saviem darbiem lepni karotāji vēlējās sevi izcelt ar ieroču un savu hieraldisko rotājumu palīdzību. Tādā veidā daudzi ģērboņi ir „runājoši” – tas nozīmē, ka tie kādā noteiktā veidā ir sava saimnieka/ģērboņa vārda nesēji. Daži ģērboņi no šī viedokļa ir patiesi noslēpumi.

Tā tad – ko mēs redzam šajā ģērbonī? Pirmkārt – tas ir vairogs ar trim zeltītiem gliemežvākiem – tā sauktajiem Jēkaba gliemežvākiem, kas ir izkārtoti uz melnas lentas. Tā šķērso vairogu – sniedzoties no kreisās augšējās malas līdz labajai apakšējai malai.

Davids:

Lassen Sie uns zur Einstimmung auf den heutigen Tag einen gemeinsamen Blick auf das Wappen der Barone und Herren von Vietinghoff in den baltischen Regionen werfen, auf einem Schild, der vermutlich zwischen 1280 und 1315 verwendet wurden, taucht es erstmalig, aber nicht ganz in der hier sichtbaren Form auf.

Zu allen Zeiten haben die auf ihre Taten stolzen Krieger danach getrachtet, sich durch ihre Waffen und deren emblematischen Schmuck herauszuheben.

Darüber hinaus sind viele Wappen redend, dass heißt sie sind auf die ein oder andere Weise eine Wiedergabe des Namens des Wappenträgers. Manche Wappen sind in dieser Hinsicht wahre Bilderrätsel.

Was also sehen wir auf diesem Wappen? Da ist zunächst ein Schild mit drei Muscheln –

Virs vairoga mēs redzam podestu, kuru apvij ugunīgas lentas. Uz podesta atrodas cepure un tās sarkanā mala ir nosēta ar zelta gliemežvākiem. Šī cepure ir svētceļnieka cepure, iespējams, arī turnīra cepure.

Visinteresantākais tomēr ir – Jēkaba zelta gliemežvāku daudzums, šie gliemežvāki ir nosaukti par godu apustulim „Jēkabam Vecākajam” un kopš viduslaikiem līdz ar svētceļniekiem kā viņu atpazīstamības zīme, tās ir ceļojušas uz Santjago de Kompostela.

Un visubeidzot, uz cepures mēs redzam mazu suni, nē, atvainojos, mazu lapsu.

Šajā ģērbonī tā ir attēlota savādāk nekā citos – nevis lecoša un aizvērtu muti, bet gan vienreizējā kustībā: pagājusi vienu soli uz priekšu, vienu priekšķepu pacēlusi, asti izslējusi, galvu pagriezusi uz aizmuguri. Neskatoties uz to, ka lapsa dodas uz priekšu, viņa skatās atpakaļ...

- Es pabeidzu tulkot par lapsu,
- Dāvids sastingst lapsas pozā,
- Ivo un Gundars pāmes un novieto lapsu uz galda,
- Maija pārvelk kontūras lapsai uz sienas,
- Justīne spēlē klavieres,
- Severīns ar projektoru laiž man karstu gaisu uz kakla

Ivo:

Maija, pēdējo uzzīmē aci.

PLING - *Visi apsēžas pie galda*

Elīna:

OK

Jakobsmuscheln genaugenommen, auf einem schwarzen Band, das von der linken oberen Ecke in die rechte untere Ecke des Schildes verläuft.

Oberhalb des Schildes sehen wir auf einem Sockel, der von flatternden Bändern oder floralen Elementen umgeben ist, einen Hut, auf dessen roter Krempe rundherum in dreifacher Ausführung die Jakobsmuscheln zu sehen sind. Der Hut ist ein Pilgerhut, möglicherweise auch ein Turnierhut. Auffallend aber ist die Häufung der goldenen Jakobsmuschel, der Muschel, die nach dem Apostel „Jakob dem Älteren“ benannt ist und der seit dem Mittelalter von den Pilgern nach Santiago de Compostela als Erkennungszeichen getragen wurde.

Zuoberst schließlich, auf dem Hut stehend – sehen wir einen kleinen Hund – nein

Entschuldigung – einen kleinen Fuchs.

Anders als auf anderen Wappen ist er nicht springend mit geschlossenen Rachen dargestellt, sondern in einer eigenartigen Bewegung: In einem Schritt nach vorne, die eine Vorderpfote bereits ist bereits gehoben, der Schweif auf Grund der Bewegung gestreckt, der Kopf aber ist nach hinten gewandt. Trotz seiner Vorwärtsbewegung schaut der Fuchs zurück...

4. FAMILY EVENING

Elīna:

Ir sācies 60 sekunžu pārtraukums.

Pēc apmēram 45 sekundēm jūs redzēsiet kā nepiespiestā Fitinghofu ģimenes atmosfērā dziedās Gundars un Justīne. Vācu romantiķu melodijas bieži skanēja viņu Alūksnes Jaunajā pilī.

Severins:

Sie hat gesagt, dass die Melodien von Deutschen Romantikern sehr oft in ihren Neuen Schloss in Aluksne gespielt wurden. Und das stimmt auch.

Elīna:

Paldies Severin, mēs zinām.

OK

1. Visi pieceļas, Haralds paliek.
2. Gundars un Dāvids pārnes klavieres.
3. Severins un Maija maina elektroierīču atrašanās vietas.
4. Ivo un Justīne gaida.
5. Severins, Ivo un Dāvids iet uz tualeti.
6. Gundars notīra krēslu Justīnei.
7. Viņi dzied.

Gundars un Justīne dzied dziesmu.

Maija „spēlējas” ar videoprojektora gaismu.

Elīna:

Paldies.

DANKE - TV

5. TWO FRIENDS

Elīna:

Ar Fitinghofiem bija arī tā: reiz vienā karā aizgāja divi draugi, kuri viens otram solīja, ka gadījumā ja viens no viņiem ies bojā kaujas laukā, tad otrs atgādās tā pirmā mirstīgās atliekas atpakaļ viņa dzimtajā zemē un ar godu apglabās. Draugs svešajā zemē krita un Fitinghofs, kura vārdu es neatceros...

Elīna:

Augusts izraka draugu, ievietoja metāla kastē un vadāja kopā ar karaspēka vienībām. Pēc kara viņš ilgus 26 gadus drauga ģindeni turēja cinka zārkā blakus savai guļvietai. Visu šo laiku politiskā situācija bija tāda, ka draugu nevarēja apglabāt kā varoni. Beidzot Augusts gāja pie paša karaļa un lūdza atļauju bērēm ar visu mirušajam pienākošos godu. Karalis ļāva. Šis gadījums kļuva plaši pazīstams un kopš tiem laikiem ieviesās izteiciens, kuru lieto domājot par uzticību, tajās reizēs, kad vajadzīgs cilvēks, par kuru droši zināms – viņš turēs doto vārdu.

Ivo:

Nu, kāds?

Justine:

Was?

Elīna:

Tad jāizsaucas „Vai te ir kāds Fitinghofs?!“

Justine:

Dann muss man rufen „Vai te ir kāds Fitinghofs?“

Gundars:

Was heist das auf deutch?

Justine:

Mit Vietinghoff verhielt es sich naemlich so: zwei Freunde sind in den Krieg gezogen. Sie hatten einander versprochen, dass, wenn einer von beiden umkommt, der andere die sterblichen Uberreste seines Freundes zuruck ins Heimatland bringt und sie dort mit allen Ehren begrabt. Der Freund fiel und Vietinghoff (ich habe seinen Vornamen vergessen)...

Harlds:

August, August.

Justine:

August hat seinen Freund ausgegraben, ihn in eine Metallkiste gelegt und diese Kiste wurde im militarischen Tross stets mitgefuhrt. Als der Krieg zu Ende war, hat er das Gerippe seines Freundes 26 Jahre lang in einem Zinksarg neben seinem Schlafzimmer aufbewahrt. Denn die politische Situation zu dieser Zeit liess es nicht zu, den Freund als Held zu begraben. Doch schliesslich ist August zum Konig gegangen und hat ihn darum gebeten, den Freund in aller Ehre begraben zu durfen. Und der Konig hat es erlaubt. Dieser Fall wurde bekannt und seither gibt es ein Sprichwort, das man benutzt, wenn von der Treue die Rede ist. Wenn man in die Situation gerat, dass man einen Menschen braucht, auf den man sich verlassen kann, dann muss man rufen...

Elīna:

Kā tas skan vāciski?

Justīne:

Was heist das auf deutsch? Ist kein Vietinghoff da?

Ivo:

Severin, atsaucies.

Justīne:

Severin, melde dich.

Severins:

Ich?!

Elīna:

Es?

Gundars:

Jā, tu.

Justīne:

Ja, du.

Severins:

Nein, ich habe einen anderen Familiennamen. Ich bin kein Vietinghoff, ich bin ein Hoensbroech. Ja meine Grossmutter, sie ist eine geborene Vietinghoff – Riesch, aber das ist alles. Ich bin Hoensbroech.

Elīna:

Nē, ko jūs! Man ir pavisam cits uzvārds. Es neesmu Fitinghofs, es esmu Hunsbruhs. Jā, mana vecmamma patiešām ir dzimusi kā Fitinghoff-Rīš, bet tas arī viss. Es esmu Hunsbruhs.

Gundars:

Mēs zinām kāds ir tavš uzvārds, bet...

Justīne: Wir wissen, wie dein Familienname lautet, aber...

Severin:

Was aber?

Elīna: Ko bet?

Gundars:

Atbilde kāds tam visam sakars ar Latviju.

Justīne: Was hat das alles mit Lettland zu tun?

Severin:

Ich weiss es nicht.

Elīna: Es nezinu.

Ivo:

Kurš tad zinās? Tu esi mūsu goda viesis.

Justīne: Wer sonst soll das wissen? Du bist unserer Ehrengast.

Severin:

Es gibt keinen Zusammenhang.

Elīna: Nekāda sakara.. Jā, man arī tā rakstīts – nekāda sakara..

Justīne: Ja, bei mir steht's auch geschrieben – kein Zusammenhang.

Gundars:

Žēl.

Justīne:

Schade.

Severin:

Vielleicht das: mein Uhrgrossvater Harri ist in Salzburg geboren, das ist Mazsalaca, hat in Riga gelebt und...

Elīna:

Varbūt tas, ka mans vecvectēvs ir dzimis Salisburgā, tā ir Mazsalaca, dzīvoja Rīgā un ...

Ivo:

Par vēlu, Severin.

Justīne:

Zu spät, Severin.

Gundars:

Paldies, Elīna.

Justīne:

Danke, Elina.

Dauids:

Mani vecāki ir piedzīvojuši otro pasaules karu, tajā aktīvi piedaloties.

Visi puiši dodas uz tualeti.

Maija filmē Haraldū.

Justīne sēž uz klavierēm.

Elīna dodas pie konferences galda.

6. THE OLD MAN

Eļina:

Vecais vientuļais vīrs.
Der alte einsame Mann.

Tulko:

Es esmu uzaudzis Oberhauzenē darbaļaužu ģimenē –
starp raktuvēm un tēraudlietuvēm. Neviens negrib man
kaut ko pajautāt? Lai kļūtu par kaut ko labāku, es drīkstēju
mācīties ģimnāzijā. Un tad sākās dzīve.

Četrpadsmit gadu vecumā – The Beatles un Karls Marks.
Astoņpadsmit gados – Kastaņeda un demonstrācijas pret
kodolrūpnīcām.

Vai kāds runās ar mani?!

Divdesmitpiecu gadu vecumā – dzīvošana komūnā un
personīgais politiskais bāriņš.

Divdesmit astoņu - skolotājs.

Divdesmit deviņu – aktieris.

Trīsdesmit sešu gadu vecumā – tēvs.

Esmu te vecākais, vispieredzējušākais, man gribētos
saņemt mazliet vairāk cieņas.

Vēl aizvien esmu tēvs un aktieris.

Harald:

Ich bin als Arbeiterkind in Oberhausen
aufgewachsen – zwischen Zechen und
Stahlwerken.

Will jemand mir eine Frage stellen?

Dürfte aufs Gymnasium gehen, um was
Besseres zu werden. Da ging das Leben
los.

Mit vierzehn: Beatles und Marx

Mit achtzehn: Castaneda und Anti-
Atomkraftwerk-Demonstrationen.

Will jemand mit mir sprechen?

Mit fünfundzwanzig – Landkommune und
eigene Polit-Kneipe.

Mit achtundzwanzig – Lehrer.

Mit neunundzwanzig: Schauspieler.

Mit Sechsdreißig: Vater geworden.

Ich bin der älteste von uns allen, ich
hätte gerne ein bisschen mehr Respekt.

Seit dem immer noch Vater und
Schauspieler.

7. WARRIORS DANCE

**Puiši lec ārā no tualetes, nepārtraukti bļaudami.
Maija dodas uz tualeti.
Dejo kādu laiku.**

Eļīna:
Paldies.

Maija:
Danke.(atrodas tualetē).

Eļīna:
Liels paldies.

Maija:
Vielen Dank.

**Puiši pārtrauc deju, dodas aizkulisēs, pa trepēm
nokāpj lejā atpakaļ uz tualeti.**

Maija:
Man patīk, ka Latvijā ir četri gadalaiki.

Puiši sveicina Maiju.

Maija:
Čau Otto, Konrad, Severin...

Ivo: (stav pie klavierēm)
Kad tēvs nogalina savu dēlu, tas vienmēr ir aizkustinoši.
Juliane!

Justine:
Konrad!

Ivo:
August.

Paņem Justīni rokās, ienes tualetē.

Maija:
Čau, August. Čau Juliāne.

8. TOILET ROYAL

Puiši tualetē runā angļiski.

Eļīna:
Stop, nofilmēts, nākamais kadrs Coming Going ar
kroņiem un lapsām.

OK
OK

9. COMING GOING 2

Visi nāk iekšā ar kroņiem galvās, nes lapsas.

Gundars dodas pie skatītājiem.

Gundars:

Es piedzimu 1977.gada 5.martā – Jelgavas slimnīcā.

Vispirms iemācījos staigāt un nečurāt biksēs.

Piecu gadu vecumā vēl nemāku izteikt burtu RRRRRRR.

Uz ielas nobīstos no suņa, kurš bija lielāks par mani.

Ļoti patika krievu multfilmas skatīties pa televīziju un skatīt mašīnas uz ielas.

Bērnībā saulainas vasaras pie vecāsmātes laukos un viņas ceptais ābolu rausis.

Skolā interesē fizikultūra, dziedāšana, zīmēšana, ienīdu matemātiku, ķīmiju, svešvalodas.

Tagad septiņus gadus dzīvoju Rīgā.

Ļoti patīk dzert kafiju un saldējuma kokteiļus.

Mīļākā krāsa – dzeltena.

PLING – visi sastingst, Elīna dzied. Pēc dziesmas

Gundars turpina, visi murmina.

PLING – visi dodas uz savām vietām.

10. 700 JEARS

Eļina:

Tagad viņi atkal sēž, bet jau ar kroņiem galvā. Jūs redzat Fītinghofu ģimenes 700 gadus pie viena konferences galda.

Arnolds – pirmais Alūksnes pils komturs, vēlāk ordeņa mestrs.

Otto – 18. gadsimtā dibināja un uzcēla pirmo profesionālo teātri Rīgā.

Augusts – viņam ar Latviju nav nekāda sakara.

Konrāds – teitoņu ordeņa mestra pienākumus sāka pildīt 1402. gadā.

Barbara – Otto meita, pazīstama kā reliģiska mistiķe un rakstniece.

Severins – Ja jā, Severin, mēs zinām. Viņa vecvectēvs bija Fītinghofs no Mazsalacas.

Juliāna – ir tā pati Barbara.

Visi sāk noskaņoties dziedāšanai,

Gundars uzsit kamertoni, sākas Massive Attack mūzika.

TV - Tulkojums

11. IVOS DREAM

<p>Sāk skanēt Massive Attack dziesma.</p> <p>Maija: Katrā konferencē pienāk brīdis kādam ļoti personīgam stāstam. Lūdzu, Ivo.</p> <p>Ivo: Man vienmēr ir interesējusi astronomija un kosmosa pētniecība. Kad Nils Armstrongs un Edvins Oldrins uzkāpa uz Mēness 1969. gada 21. jūlijā ikvienam šķita, ka misija rit nevainojami. Ikvienam izņemot Nilu Armstrongu un Edvinu Oldrinu. Neviens no astronautiem neziņoja par spožu dzirksteļu uzplaisnījumiem, kas nemitīgi apžilbināja to acis. Mēness atklājējiem šķita, ka tad viņus uzskatīs par jukušiem un ieliks trako mājā.</p> <p>Es esmu dzimis 21. jūlijā, datumā, kurā iekarots Mēness. Un mans sapnis ir kādreiz uzbraukt kosmosā un pavērties caur kosmosa kuģa lodziņu uz Zemi no attāluma. Tas ir mans sapnis.</p> <p>Vēlāk tika atklāts, ka astronautu skafandri ir caursisti ar mikroskopiskām Saules daļiņām, kuras ietriecoties acī rada spožu dzirksteli. Tās pašas Saules daļiņas, kas veido polārblāzmu.</p> <p>Maija dodas uz tualeti.</p> <p>Ivo pēc stāsta dodas uz aizkulisēm..</p>	<p>Justine: In jeder Konferenz</p> <p>Tulkojums - TV</p>
--	---

12. THE OLD KING

<p>Eļīna: Vecais Arnolds ceļas un iet prom, saprazdams ko nākošajos gadsimtos pēc viņa nāves ir sadarījuši radinieki.</p> <p>Der alte Arnold steht auf und geht, nachdem er gesehen hat, was seine Nachfahren in den vergangenen Jahrhunderten angerichtet haben.</p>	
--	--

Haralds *pieceļas, dodas pa trepēm uz augšu.*

Maija *paņem kameru un dodas līdzi.*

Maija:

Tev ir slikti?

Haralds:

Ja, mir geht's schlecht.

Maija:

Kaut kas sāp?

Haralds:

Nein

Maija:

Sliktas domas?

Haralds:

Ich will nicht darüber sprechen.

Maija:

Tas ir tikai stress. Kāpsim lejā.

Visi:

Harald!

Haralds:

Lasst mich alle in Ruhe.

Maija:

Es arī?

Haralds:

Du solltest bei ihnen bleiben.

Maija:

Bet kurš tev palīdzētu? Gribi es tevi pamasēšu?

Haralds:

Ich hasse Massagen.

Maija:

Pavisam mazliet. Tikai plecus. Tā viegli.

Harald:

Vielleicht ein bisschen.

Visi *dodas projām, paliek Elīna, Gundars un Justīne.*

Elīna tulko vācu tekstu.

13. LOWE

Gundars:

Justīn, vai tu vari mūs iedomāties kā vīru un sievu?

Justine:

Warte, ich muss überlegen.

Gundars:

Mums nav daudz laika.

Justine:

Dann - ja.

Gundars:

Man tomēr bail, ka mēs esam pārāk dažādi.

Justine:

Du irrst dich, Gundar – wir passen zusammen.

Gundars:

Bet es neko par tevi nezinu, tu tikai svilpo, kad jautāju.

Justine:

Ich dachte – mit dir ist es besser mit Hilfe der Musik zu reden.

Gundars:

Ja tā, tad tu esi pirmais cilvēks, kas mani pa īstam izjūt.

Justine:

Schade, dass du es erst jetzt verstanden hast.

Gundars:

Tikai mēs un mūzika, ja?

Justine:

Ja, und unsere Kinder.

Gundars:

Bērnus mēs nevaram atļauties.

Justine:

Wie - ohne Kinder, mein Liebster?

Gundars:

Cik tu viņus gribi?

Justine:

Zwei, du könntest ihnen das R sprechen beibringen.

Gundars:

Bet es nevarēšu mūs visus pabarot?

Justine:

Du bist sehr talentiert, du wirst einen gut bezahlten Job kriegen.

Gundars:

Talants ir gaisīgs.

Justine:

Du musst dir keine Sorgen machen, später werden uns die Kinder unterstützen.

Gundars:

Justīn, kādos mākoņos tu lidinies!?

Uz ekrāna parādās filma par Maiju un Harald.

14. MASSAGE

Harald:

Wenn du wüsstest wie mich das annervt, wie ich das hasse – zur Arbeit zu gehen!

Maija:

Es saprotu.

Harald:

Ich denke sehr oft – ich gehe nicht mehr hin, Schluss, Aus, mir ist alles egal, sollen sie ohne mich auskommen. Und wenn sie dann anrufen und mich suchen, dann werde ich mit gebrochener Stimme sagen - meine Mutter ist gestorben.

Maija:

Dievs pasarg!

Harald:

Ja, so direkt würde das sagen. Und dann würden sie mir am anderen Ende der Leitung von sich aus ein Woche frei geben, vielleicht auch zwei. Mütter sterben schliesslich nicht jeden Tag. Vielleicht würden sie mir Geld anbieten.

Maija:

Trakais.

Harald:

Aber das Geld würde ich nicht nehmen, „Danke, ich komme selbst zu recht“ würde ich sagen. Lasst mich in Ruhe, es gibt im Leben Wichtigeres als sie. Den Tod der Mutter, zum Beispiel.

Maija:

Izbeidz, pierunāsi.

Elīna tulko vācu tekstu latviski.

Harald:

Mach dir keine Sorgen – meiner Mutter wird nichts passieren.

Maija:

Domām ir spēks.

Harald:

Ja, da hast du recht, aber... wenn ich mir was einbilde, etwas wünsche, dann wird ganz sicher alles anders eintreffen. Es macht kein Sinn für mich in die Zukunft zu sehen.

Maija:

Tad jau sanāk, ka tev viss nāk negaidīti un tava dzīve ir pilna pārsteigumu.

Harald:

So ist es nur auch nicht. Eine Überraschung ist eine Überraschung, wenn du sie heimlich erwartest. Aber ich warte nicht mehr. Deswegen – mach dir keine Sorgen – niemand wird anrufen, Mutter wird nicht sterben, alles bleibt wie immer, nichts wird sich ändern.

Maija:

Kā tagad ir, palika labāk?

Harald:

Sprich mit mir noch ein bisschen.

Maija:

Es gan ticu, ka tas, ko es iedomājos, kādreiz noteikti, pilnīgi noteikti piepildīsies.

Harald:

In deinem Alter habe ich das auch noch geglaubt.

Maija:

Varbūt vienkārši pamēģini domāt labu.

Harald:

Was hast du gesagt?

Maija:

Domā labas, nevis sliktas domas. Tu esi pārāk negatīvs.

Harald:

O, mein Gott, du hast nichts verstanden!

Maija:

Ko tad?

Harald:

Ich darf nicht, darf nicht!

Maija:

Kuš, kuš, kuš, tikai neuztraucies.

Harald:

Was heisst hier – ganz ruhig? Lass mich! Lass mich los!

Maija:

Es taču tevi neturu. Kas tev atkal notika?

Harald:

Nichts.

Maija:

Par labu darbu, sūdu tarbu.

Haralds ieiet saunā, Maija uziet atpakaļ augšā.

15. DUET.

Severīns ienāk zālē, iet pie Elīnas, sarunājas ar viņu.

Elīna:

Severīns lūdza, lai es Jums kaut ko nolasu.
Dzimis Ķelnē, bet bērnudārzs Minamimagomē.
Mūžīgi lidojošais bērns pār Anchorridge
Gandrīz speciālskola lēnīguma dēļ.
Kalnu klosteris Šveicē un čūskas.
Civildienests ar invalīdiem.
Aktiermākslas izglītība kā lidojums.
Nekad vairs Austrija.
Psiholoģijas diploms Bonnā.
Pārcelšanās, bet nav nekādas dzīves Berlīnē.
Šodien augļkopis, pils pārvaldnieks, aktieris, farmaceits.
Fiitinghofu mazmazbērns.

Viņi sāk strīdēties, Elīna pieceļas un sāk kliegt.

Elīna:

Man pietiek! Man tas ir apnicis! Es lūdzu uzrakstīt manu vārdu! Visiem pēc kārtas lūdzu un neviens... neviens uz manu pusi pat nepaskatījās. Un tā vislaik! Kas es jums esmu – mašīna? Tulkošanas mašīna!?

Cilvēks es esmu! Dzīvs cilvēks! Pamēģiniet jūs tik ilgi nosēdēt vienā vietā! Man mugura sāp!

Taču jums jau vienalga. Tas, ko es jūtu nevienam te neinteresē. Bet jums, muļķiem, nav ne mazākās nojausmas par to, kas man iekšā darās. Es, starp citu... es reizēm jūtos itkā būtu milzīga medūza – caurspīdīga, neredzama, bet tad kā likšu ar savu garo indīgo taustekli, tā neviens... es jums saku – neviens netiks cauri sveikā!

Vai dažreiz es esmu arī mākonis. Kad gribu tad esmu skaists balts un ar zeltamaliņu, un visi uz mani skatās, glezno mani, bet kad gribu, tad palieku melns un smags, un gāžu no sevis lejā kā no spaiņiem, un no manis bēg, bet nav kur noslēpties, jo es esmu visur. Un ne jau ūdeni es gāžu, bet krīt čūskas, divgalvainas čūskas locās un šņāc. Un tad uz zemes ir tāds troksnis, ka jātaisa ciet ausis, bet tas nepalīdz. Arī šis troksnis esmu es. Un tad... tikai tad, kad es peldēšos vulkāna krāterī, ko viens miljons vīriešu būs sanesuši pilnu ar siltu pienu, uz zemes iestāsies miers. Tad es atpūtīšos un pūkainas zvaigznes spīdēs pa taisno man. Būs klusums. Un arī šis klusums būšu es.

Severins:
Atslēgas vārdi vāciski.

<p>Visi nāk iekšā, skatās, ko abi dara. Elīna pieceļas no grīdas.</p> <p>Elīna: Paldies.</p> <p>Visi kopā sāk pārvietot galdus uz priekšu, novāc lapsas. Pēc tam dodas uz saunu, pretī nāk Maija kažokā, ar saulesbrillēm, apsēžas pie saunas.</p>	
---	--

16. SAUNA

<p>Pa vienam nāk ārā no saunas, ar kažokiem mugurā.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ivo āra, 2. <p> Davids: „Ich hab Dich so lieb....”</p> <p>Justīne un Gundars dzied Radiohead dziesmu. Ivo un Severīns nāk uz priekšu.</p>	
--	--

18. FILMA

<p>Severīns un Ivo: Improvizē angļiski.</p> <p>Tiek palaista filma. Pēc kāda brīža filma tiek apturēta, visi strīdas. Elīna sāk dziedāt, Pēc tam visi dzied „O, welche Lust”.</p>	
--	--

19. LONG TEXT

1. Kā man tevis žēl,
2. ja tu zinātu.
3. Wenn du wüsstest, wie leid du mir tust. Die Einsamkeit ist
4. schrecklich.
5. Vientulība ir šausmīga. Kas
6. pie tevis atnāktu, ja tev
7. nebūtu manis? Kas tev
8. Wer würde zu dir kommen, wenn du mich nicht hättest? Wer
9. wird dir das Tageslicht bringen,
10. ein Brötchen bringen,
11. mit dir ein Gespräch führen? Niemand. Aber
12. dienasgaismu no āras ienestu, kas
13. bulciņu atnestu,
14. kas normāli parunātos? Nu neviens.
15. das Schicksaal hat eigene Wege – und ich,
16. die nie Zeit hat, die
17. alles in Sekunden und Minuten einteilt,
18. Bet redz kā liktens iegrozījies – man,
19. kurai laiks bija burtiski pa minūtēm,
20. jetzt muss ich kommen und mich um dich kümmern, damit du überhaupt am Leben bleibst, und
21. ich komme und sitze.
22. pa sekundēm sarakstīts, tagad jānāk,
23. stundām jāsež un jārupējas,
24. lai tu vispār dzīvs vēl būtu un es nāku, un sežu.
25. Žēl un viss.
26. Es tut mir leid und das ist alles. Aber wenn das Herz befiehlt, kann man nichts machen.
27. Ko darīsi,
28. ja sirds pavēl?
29. Schweig nicht,
30. rede mit mir.
31. Neklusē tā, parunā
32. ar mani. Runā!
33. Rede! Ich bin ein Mensch, ich bin nicht unsichtbar! Verstehst du nicht,
34. ohne mich wirst du krepieren!?
35. Entschuldige.
36. Es, velns parāvis,

37. esmu cilvēks nevis tukša vieta! Vai
38. tad tu nesaproti, ka
39. bez manis tu vienkārši nosprāgsi!?
40. Entschuldige, ich wollte es nicht.
41. Entschuldige
42. bitte.
43. Ich werde dich nie wieder anschreien,
44. Piedod.
45. Piedod,
46. es negribēju.
47. das wird nie wieder passieren,
48. ich verspreche.
49. Ich verehere dich sehr, wenn du wüsstest, wie ich dich bewundere! Aber
50. ich kann nicht mehr, ich schaffe das nicht mehr –
51. Lūdzu atvaino. Es vairs nekad neklieģšu uz tevi,
52. tas neatkārtosies,
53. es apsolu.
54. deine unnormale Ruhe, die macht mich verrückt.
55. Es tevi ļoti cienu,
56. ja tu zinātu kā es tevi apbrīnoju!,
57. Wie kann das sein? Du bist so
58. selbstgefällig. Warum siehst du
59. immer so froh aus?
60. bet es arī nespēju,
61. es vairs netieku galā –
62. tas tavs nenormālais miers, tas dzen mani ārprātā.
63. Kā tas ir iespējams?
64. Was weißt du?
65. Wie kannst du
66. so glücklich sein, wenn es überall
67. so scheiße ist,
68. Šī pašpietiekamība.
69. Kāpēc tu vienmēr izskaties tik priecīgs?
70. Ko tu tādu zini? Kā var būt tik laimīgs, ja
71. visapkārt sūdi, vieni vienīgi sūdi?
72. nur scheiße?
73. Kāpēc tu man neko neiemāci?!
74. Un nesmaidī.
75. Warum bringst du mir nichts bei?!
76. Und lächle nicht. Du lächelst jetzt,
77. oder? Das ist gemein,

78. Tu taču tagad smaidi, vai ne?
79. Tas ir ļauni, izbeidz.
80. mach das nicht. Es ist nicht gut, über schwächere zu lachen.
81. Wir sind doch Verwandte,
82. Nav labi smieties par vājākiem. Mēs
83. galu galā esam radnieki,
84. mums jābūt izpalīdzīgiem un
85. tas pat ir tavs pienākums
86. dalīties zināšanās.
87. wir müssen uns gegenseitig helfen.
88. Und
89. es ist eine Pflicht für dich, mir zu helfen. Du weißt doch,
90. Man,
91. tu taču to labi zini,
92. arī neiet viegli, viss ir galīgi dīrsā,
93. man pat dzīvot reizēm negribas.
94. es geht mir auch nicht so gut, alles
95. ist im Arsch, manchmal
96. will ich gar nicht mehr leben. Wenn auch du mich ignorierst,
97. Ja arī tu mani ignorēsi, es goda vārds izdarīšu pašnāvību.
98. Dzirdi?
99. Tev man ir jāpalīdz.
100. dann verspreche ich dir – ich bring mich um.
101. Hörst du? Du musst mir helfen.
102. Hörst du?
103. Dzirdi?
104. Varbūt tu gribi lai es izgērbjos tavā priekšā kaila? Atliek
105. tev pateikt un es to izdarīšu, tikai
106. Vielleicht soll ich mich ausziehen?
107. Sag das einfach und
108. ich mache das, nur
109. rede mit mir.
110. sāk ar mani runāt. Zvēru.
111. Nu labi,
112. tikai pamāj ar galvu.
113. Ich beschwöre dich.
114. Na gut,

115.	nicke mit dem Kopf.	
116.	Andere Männer würden alles geben,
damit ich...	
117.	Citi vīrieši būtu gatavi visu atdot,	
118.	lai tikai es...	
119.	Vai tad tu neesi vīrietis?	
120.	Ja es tev būtu vienaldzīga, tad tu uz mani
neskatītos,	
121.	bet tu no manis acis nenolaid.	
122.	Bist du nicht ein Mann?	
123.	Wenn ich dir egal wäre, hättest du nicht	
124.	so auf mich geguckt, du kannst nicht die
Augen von mir lassen.	
125.	Willst du mich?	
126.	Tu gribi mani?	
127.	Atzīsties,	
128.	gribi taču.	
129.	Mēs varētu...	
130.	nu...	
131.	Gestehe,	
132.	du willst doch.	
133.	Wir könnten...	
134.	du weißt schon. Du verstehst mich.	
135.	Und danach wirst du mir alles erzählen?	
136.	Nu tu saproti.	
137.	Un tad pēc tam tu man visu pastāstīsi.	
138.	Sarunāts?	
139.	Abgemacht? Na,	
140.	vielleicht.....	
141.	Ā, varbūt...	
142.	Du willst bestimmt, dass ich anfangе.	
143.	Tu laikam gribi lai es pirmā sāku.	
144.	Gut,	
145.	Labi.	
146.	gleich...	
147.	Es tūlīt...	
148.	gleich ich...	
149.	tūlīt es...	
150.	ich reiße mich zusammen. Warte ein
bisschen.	
151.	es saņemšos.	
152.	Es stört mich nicht, dass du alt bist,	
153.	Pagaidi mazliet. Man jānoskaņojas.	

154. ich mag das. Das macht nichts.
155. Tas nekas, ka tu vecs, man tas pat patīk.
156. Einen Moment.
157. Tas neko nenozīmē.
158. Bist du bereit?
159. Na, was guckst du so, warum starrst du mich an?
160. Vienu mirklīti. Man patīks.
161. Ich hasse
162. Tu esi gatavs? Nu ko tā blisinies, ko tu blenz uz mani!
163. deine schreckliche Augen!
164. Ja tu zinātu Kā Es Tevi lenīstu!
165. Wenn du wüsstest, wie ich dich hasse!
166. Tikai nesaki tagad, ka naidis ir tā pati mīlestība. Bet tu jau arī neteiksi. Man vienalga – domā ko gribi. Ja tu zinātu, cik man ir vienalga! Tapēc domā ko gribi, bet projām... prom es neiešu.
167. Nur sag mir nicht, das Hass das gleiche was Liebe ist. Du wirst es nicht sagen. Aber ist mir auch egal – denk was du willst. Wenn du wüsstest wie mir das egal ist. Denk, was du willst, aber weg... weg werde ich nicht gehen.

**Visi dodas prom.
Maija nāk uz priekšu.**

Maija:
Kopš bērnības...

Davids:
Kaut arī skolā man labi padevās dabazinātnes priekšmeti, es tomēr nolēmu mācīties par aktieri Minhenē.

**Visi dodas uz saunu, Maija iet uz WC.
Staigā ar dvieļiem pa zāli, pēdējā paliek Justīne.
Justīne smaida –svilpo.
Tiek izslēgts video projektors.
Gundars iznāk viņai pretī, paņem rokās, ienes saunā.
Visi skandina kamertoņus.
Beidzas skaņa – izdziest gaisma.**